

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **ČD Cargo a.s.**, se sídlem Praha 7 - Holešovice, Jankovcova 2c, zastoupený JUDr. Robertem Nerudou, Ph.D., advokátem Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář, se sídlem Praha 1 – Nové Město, Na Florenci 15, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 7, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem,

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou ke zdejšímu soudu domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který měl spočívat v tom, že žalovaný provedl ve dnech 1. a 10.11.2016 v obchodních prostorách žalobce místní šetření, při němž zajistil část obchodních záznamů žalobce vypálením na CD nosič.

I. Shrnutí žaloby

Nezákonnost místního šetření spatřuje žalobce v nepřiměřeně široké formulaci pověření, které žalovanému umožnilo šetřit neomezený okruh aktivit žalobce a zajišťovat jakékoli podklady. Pověření přitom neobsahovala „řádné odůvodnění, které by umožňovalo přezkoumat nezbytnost místního šetření a jeho přiměřenost ve vztahu ke sledovanému cíli“. Místní šetření tak zasáhlo nepřiměřeně do žalobcova práva na respektování soukromého života, obydlí a korespondence. Žalobce s poukazem na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva a Soudního dvora Evropské unie dovozuje, že místní šetření musí být vymezeno konkrétními okolnostmi, které ospravedlní nezbytnost jeho provedení.

Žalobce připouští, že místní šetření v jeho obchodních prostorách mělo zákonnou oporu v § 21f odst. 1 až 6 zákona č. 143/2001 Sb., zákona o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (dále jen „ZOHS“), a sledovalo legitimní cíl; rozhodně však nebylo „nezbytné v demokratické společnosti“. Žalovaný nevymezil rozsah místního šetření co do důvodu a účelu a *de facto* si vystavil „bianco“ šek na šetření téměř veškeré žalobcovy činnosti. Pověření podle žalobce postrádalo i omezení geografické a časové (nebyl stanoven konec místního šetření). Podle žalobce by takto široce stanovené pověření bylo možno aprobovat toliko tehdy, pokud by žalovaný před zahájením místního šetření disponoval dostatečně závažnými nepřímými důkazy, že se žalobce dopustil protiprávního jednání v rámci veškerých činností. Tak tomu však nebylo. Žalovaný se tedy dopustil nepřipustné *fishing expedition*.

Pověření není podle žalobce řádně odůvodněno, neboť z něho není zřejmé, jaké měl žalovaný poznatky či indicie o tom, že se žalobce dopustil jakéhokoli protisoutěžního jednání, natož v souvislosti s realizací projektu uceleného nákladního vlaku „Italia Express“, který byl v pověření demonstrativně uveden. Pověření neobsahuje ani žádné předpoklady a domněnky, které žalovaný hodlal ověřit, ani vysvětlení, jakým způsobem měl být domnělý delikt spáchán.

Žalovaný tak žalobci znemožnil, aby poskytl potřebnou součinnost, a porušuje jeho právo na spravedlivý proces, neboť žalobci nejsou známa obvinění, kterým by se mohl bránit. Žalobce odkázal také na rozhodnutí Nejvyššího soudu Slovenské republiky ve věci *Capgemini*, v němž podle žalobce soud dospěl k závěru o nezákonnosti místního šetření mj. z důvodu příliš širokého a neodůvodněného pověření.

Z výše uvedeného důvodu se žalobce domáhal, aby soud určil, že místní šetření provedené ve dnech 1. a 10.11.2016 v obchodních prostorách žalobce na základě pověření ze dne 20.10.2016 a ze dne 9.11.2016 v rámci řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0633/2016/KD je nezákonné. Dále žalobce požadoval, aby soud žalovanému zakázal opakovat provedení místního šetření na základě zmíněných pověření nebo obsahově podobného pověření v rámci tohoto řízení. Rovněž požadoval, aby soud žalovanému uložil vydat žalobci kopie obchodních záznamů

zajištěné v průběhu místního šetření a zdržet se použití jejich obsahu v rámci vedení jakéhokoli řízení.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

Žalovaný nesouhlasí s právním názorem žalobce a žalobu považuje za nedůvodnou. Dovolává se rozsudku zdejšího soudu ve věci *Delta pekárny* (ze dne 14.10.2016, č.j. 62 Af 39/2016-115) a rozsudků Tribunálu a Soudního dvora Evropské unie ve věci *Nexans* (ze dne 14.11.2012, T-153/09, a ze dne 25.6.2014, C-37/13 P). Žalovaný nesouhlasí se žalobcem, že by mu měl při vymezení předmětu místního šetření předat informaci o důkazech, kterými disponuje. Rovněž se nedomnívá, že by byl povinen vymežit časový a geografický rozsah místního šetření. Žalovaný má za to, že věcný rozsah vymežil dostatečně, a to ve vztahu k předmětu řízení, kterým bylo jednání žalobce při poskytování přepravních a zasilatelských služeb ucelenými nákladními vlaky, zejména v rámci projektu uceleného nákladního vlaku „Italia Express“. Podle žalovaného se o rybářskou expedici nejednalo, neboť veškeré dokumenty získané při místních šetřeních se vztahovaly k projektu vlaku „Italia Express“, který představuje jádro předmětu pověření i řízení. Žalobu proto žalovaný navrhuje zamítnout. Na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí repliky žalobce

Žalobce v podané replice s vyjádřením žalovaného nesouhlasí. Odkazy žalovaného na rozsudky považuje za nepřijatelné a rozsudky za nesprávně vykládané. Žalobce proto na podané žalobě trvá a na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před soudem.

IV. Posouzení věci

Zdejší soud se v mezích uplatněné žalobní argumentace zabýval tím, zda lze na základě zjištěného skutkového stavu dospět k závěru o nezákonnosti zásahu žalovaného, přičemž shledal, že žaloba není důvodná.

Podle § 82 zákona č. 150/202 Sb., soudní řád správní ve znění pozdějších předpisů (dále též s. ř. s.), se může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. V tomto typu žaloby musí tedy žalobce označit a věcně vymežit, v čem spatřuje nezákonný zásah, jakož i správní orgán, který jej provedl. Účinky podané žaloby pak nastupují pouze ve vztahu k tvrzenému nezákonnému zásahu, který žalobce v žalobě označil.

Žalobce za zásah označil místní šetření uskutečněná ve dnech 1. a 10.11.2016 v jeho obchodních prostorách na základě pověření ze dne 20.10.2016 a ze dne 9.11.2016 v rámci řízení vedeného pod sp.zn. ÚOHS-S0633/2016/KD. Nezákonnost žalobce spatřuje v tom, že se jednalo o místní šetření provedená na základě příliš široce vymezených pověření, která nebyla řádně odůvodněna.

Ze spisu, který si zdejší soud od žalovaného nechal předložit, vyplynulo, že oznámením o zahájení správního řízení ze dne 20.10.2016 bylo zahájeno správní řízení sp. zn. ÚOHS-S0633/2016/KD ve věci možného porušení § 3 odst. 1 ZOHS a čl. 101 Smlouvy o fungování Evropské unie, jehož účastníkem byl mj. žalobce. Možné porušení citovaných ustanovení bylo žalovaným spatřováno v „jednání ve vzájemné shodě a/nebo dohodě účastníků správního řízení, případně s dalšími soutěžiteli, spočívající v rozdělení trhu, zákazníků, a zakázek na přepravu zboží, v cenové koordinaci a ve výměně citlivých informací, při poskytování přepravních a zasilatelských služeb ucelenými nákladními vlaky, zejména v rámci projektu uceleného nákladního vlaku „Italia Express“, včetně poskytování souvisejících přepravních a zasilatelských služeb při přemístění zboží do stanice jeho nakládky na ucelený vlak a při přemístění zboží ze stanice vykládky do místa určení.“

V pověření ze dne 20.10.2016 k provedení místního šetření v obchodních prostorách žalobce podle § 21f ZOHS bylo jako důvod místního šetření uvedeno zahájení správního řízení sp. zn. ÚOHS-S0633/2016/KD ve věci možného porušení § 3 odst. 1 ZOHS a čl. 101 Smlouvy o fungování Evropské unie, jehož účastníkem byl mj. žalobce. Možné porušení citovaných ustanovení bylo popsáno shodně jako v oznámení o zahájení správního řízení (tj. jako „jednání ve vzájemné shodě a/nebo dohodě účastníků správního řízení, případně s dalšími soutěžiteli, spočívající v rozdělení trhu, zákazníků, a zakázek na přepravu zboží, v cenové koordinaci a ve výměně citlivých informací, při poskytování přepravních a zasilatelských služeb ucelenými nákladními vlaky, zejména v rámci projektu uceleného nákladního vlaku „Italia Express“, včetně poskytování souvisejících přepravních a zasilatelských služeb při přemístění zboží do stanice jeho nakládky na ucelený vlak a při přemístění zboží ze stanice vykládky do místa určení“). Účelem místního šetření mělo být prověření obchodních záznamů a zajištění podkladů k vymezenému předmětu správního řízení sp. zn. ÚOHS-S0633/2016/KD, zejména prověření a zajištění kopií obchodních záznamů vztahujících se k jednání jmenovitě uvedených účastníků správního řízení, případně dalších soutěžitelů, při poskytování přepravních a zasilatelských služeb ucelenými nákladními vlaky, zejména v rámci projektu uceleného nákladního vlaku „Italia Express“, včetně poskytování souvisejících přepravních a zasilatelských služeb při přemístění zboží do stanice jeho nakládky na ucelený vlak a při přemístění zboží ze stanice vykládky do místa určení. K zahájení šetření dle tohoto pověření mělo dojít dne 1.11.2016.

Pověření ze dne 9.11.2016 pak bylo, pokud šlo o důvod, koncipováno shodně. Účel šetření byl stanoven částečně odlišně, a to tak, že jím je prověření obchodních záznamů a zajištění podkladů, které byly nalezeny v průběhu místního šetření na místě dne 1.11.2016 a které byly „zkopírovány na CD nosič, následně umístěny do obálky formátu A5 bílé barvy s logem CD Cargo, tato obálka byla zapečetěna pečeti Úřadu s pořadovým číslem 11 a uložena v trezoru šetřeného soutěžitele. Prověřeny budou obchodní záznamy nacházející se na výše zmíněném CD vztahující se k vymezenému předmětu správního řízení sp. zn. ÚOHS-S0633/2016/KD, zejména prověření a zajištění kopií obchodních záznamů vztahujících se k jednání jmenovitě uvedených účastníků správního řízení, případně dalších soutěžitelů, při poskytování přepravních a zasilatelských služeb ucelenými nákladními vlaky, zejména v rámci projektu

uceleného nákladního vlaku „Italia Express“, včetně poskytování souvisejících přepravních a zasilatelských služeb při přemístění zboží do stanice jeho nakládky na ucelený vlak a při přemístění zboží ze stanice vykládky do místa určení.“ K zahájení šetření dle tohoto pověření mělo dojít dne 10.11.2016.

Součástí spisu je též žádost o upuštění od uložení pokuty z roku 2015 podle § 22a ZOHS, kterou podal jeden z účastníků správního řízení, v níž je popsáno údajné kartelové jednání v rámci nákladní železniční přepravy prostřednictvím ucelených vlaků z České republiky (Ostrava) do Rakouska (Villach), které jsou nazývány také „Italia Express“.

Z protokolů o místních šetřeních pak vyplynulo, že při místním šetření uskutečněném dne 1.11.2016 bylo z počítačů vytištěno cca 20 dokumentů (převážně e-mailů, tabulek, opatření pro zavedení vlaku ITALIA), přičemž převážná většina dokumentů odkazuje na vlak ITALIA či Italia Express již v názvu (např. Opatření pro vedení vlaku ITALIA, e-mail s předmětem „Italia“ s přílohami, e-mail s předmětem „odp. Italia“, dokument „Návoz na vlaky ITALIA“), případně jsou vlaky ITALIA zmiňovány v textu jednotlivých dokumentů (např. tabulka A3). Dále byly na CD nakopírovány obchodní záznamy z počítače pracovnice žalobce ze složky „Systémové vlaky“ podsložky „ITALIA“. Toto CD bylo zapečetěno a uloženo do trezoru u žalobce. Při dalším místní šetření (dne 10.11.2016) bylo z tohoto CD vytištěno 26 dokumentů (označených jako CD1 - CD26), přičemž převážná většina těchto dokumentů přímo ve svém názvu odkazuje na vlak ITALIA či Italia Express (např. Opatření pro vedení vlaku ITALIA, ITALIA_WAGENLISTE.xls, Vlak ITALIA), v některých případech je na tento vlak odkazováno v textu dokumentu (např. Mezinárodní jednání CD13 a CD14, Zápis z jednání CD22).

Zdejší soud ze spisové dokumentace ověřil, že označení dokumentů v protokolech o místních šetřeních se shoduje s dokumenty, které jsou součástí spisové dokumentace.

V posuzované věci není mezi žalobcem a žalovaným sporu, že předmětná místní šetření nevybočila z pravidel stanovených ZOHS a sledovala legitimní cíl, kterým je efektivní výkon ochrany hospodářské soutěže, a to nikoli pouze na trhu uvnitř České republiky, nýbrž na trhu unijním.

Z toho, že místní šetření bylo *stricto sensu* zákonné a obecně v souladu s legitimními cíli, nelze však ještě učinit závěr, že obstálo coby zákonné. Aby tento závěr bylo možno učinit, muselo by místní šetření být též nezbytné, tj. především přiměřené uvedenému legitimnímu cíli. Aby pak bylo přiměřené, muselo by vyhovět v testu vhodnosti, délky a rozsahu. Posouzení vhodnosti místního šetření (ve smyslu adekvátnosti využití tohoto procesního institutu vzhledem ke konkrétním skutkovým okolnostem, jaké byly dány na počátku místního šetření) zdejší soud založil na posouzení existence konkrétních skutkových zjištění, jež měl žalovaný k dispozici před zahájením místního šetření. Pokud jde tedy o skutková zjištění, jež žalovaného k uskutečnění místního šetření vedla, pak z obsahu spisu plyne, že zahájení správního řízení a uskutečnění místních šetření předcházela žádost o upuštění od uložení pokuty

podle § 22a ZOHS, kterou podal jeden z účastníků správního řízení. Z této žádosti se žalovaný dozvěděl o možném kartelovém jednání konkrétních soutěžitelů i o tom, že toto jednání mělo spočívat v rozdělení trhu, zákazníků a zakázek na přepravu zboží v rámci přeshraniční nákladní železniční přepravy pomocí tzv. ucelených vlaků „Italia Express“. K tomuto tvrzení také žadatel o upuštění od uložení pokuty následně doložil i konkrétní podklady (zejména e-mailovou korespondenci a tabulky).

Z právě uvedeného zdejší soud dovozuje, že místní šetření proběhla v situaci, kdy žalovaný měl zřetelné, konkrétní a dostatečné vstupní indicie o tom, že hospodářská soutěž může být narušena protisoutěžním jednáním, i o tom, o jaké protisoutěžní jednání se může jednat, a to jak typově (tj. že se může jednat o jednání kartelové), tak věcně – obsahově (tj. že toto jednání může spočívat v rozdělení trhu, zákazníků a zakázek na přepravu zboží v rámci přeshraniční nákladní železniční přepravy pomocí tzv. ucelených vlaků „Italia Express“). Na těchto vstupních indicích tedy žalovaný podle zdejšího soudu mohl vystavět věrohodnou a věcně relativně ohraničenou hypotézu ohledně podezření z protisoutěžního jednání účastníků správního řízení (mj. i žalobce), k jejímuž cílenému prověření mohla místní šetření směřovat a jejíž rámec nemohla přesáhnout. Tyto indicie přitom poskytují jasný a legitimní rámec zaměření místního šetření, jemuž odpovídá údaj z oznámení o zahájení správního řízení *„jednání ve vzájemné shodě a/nebo dohodě účastníků správního řízení, případně s dalšími soutěžiteli, spočívající v rozdělení trhu, zákazníků, a zakázek na přepravu zboží, v cenové koordinaci a ve výměně citlivých informací, při poskytování přepravních a zasilatelských služeb ucelenými nákladními vlaky, zejména v rámci projektu uceleného nákladního vlaku „Italia Express“, včetně poskytování souvisejících přepravních a zasilatelských služeb při přemístění zboží do stanice jeho nakládky na ucelený vlak a při přemístění zboží ze stanice vykládky do místa určení“*.

Má-li být tedy posouzena přiměřenost místních šetření vzhledem ke skutkovému stavu zjištěnému na základě podkladů žurnalizovaných ke dni uskutečnění místních šetření ve spisu, pak zdejší soud z toho důvodu, že existovaly skutečnosti a předběžné poznatky nasvědčující podezření z porušení pravidel hospodářské soutěže a že tyto skutečnosti a důkazy umožňovaly alespoň obecně identifikovat právní důvody vedoucí žalovaného k uskutečnění místních šetření, a tím i omezit rozsah šetření, dovozuje, že šetření lze pokládat za přiměřené, odůvodněné konkrétními předchozími zjištěními žalovaného.

Pokud jde o rozsah místních šetření, ten nemohl přesáhnout rozsah plynoucí z pověření. Pokud jde pak o rozsah plynoucí z pověření, ten nemohl přesáhnout rozsah podezření odůvodněný konkrétními předchozími zjištěními žalovaného. Podle zdejšího soudu tedy musí existovat proporcionální vztah (doslova „rovnítko“) mezi rozsahem podezření, rozsahem pověření a rozsahem samotného šetření; neexistuje-li, je třeba zkoumat, nakolik se takový stav na průběhu a výsledku místního šetření k újmě soutěžitele (tu žalobce) reálně projevil.

Z tohoto pohledu se jako nesprávné jeví použití slova „zejména“ v pověřeních, neboť při běžném gramatickém výkladu obou pověření – z použití slova „zejména“ – by bylo možno dospět k závěru, že se šetření mohla zaměřovat na poskytování

přepravních a zasilatelských služeb všemi ucelenými nákladními vlaky, zatímco ve skutečnosti se mohla zaměřovat výlučně k ucelenému nákladnímu vlaku „Italia Express“, k němuž se vztahovalo podezření žalovaného získané na základě žádosti o upuštění od uložení pokuty (procesně využitelné poznatky ohledně poskytování přepravních a zasilatelských služeb jinými ucelenými nákladními vlaky by mohl žalovaný v rámci těchto šetření podle zdejšího soudu shromáždit nejvýše v režimu tzv. předmětů na očích). Použití slova „zejména“ tudíž mohlo žalovaného opravňovat k předem nevymezenému šetření ve vztahu k celému segmentu poskytování přepravních a zasilatelských služeb ucelenými nákladními vlaky – a šetření v rámci takto relativně neomezeně širokého oprávnění by s ohledem na věcné vymezení úvodního podezření bylo nezákonné. V posuzované věci se však použití slova „zejména“ v rozsahu samotného šetření nikterak neprojevovalo, a tudíž ani žalobce nemohlo nikterak na jeho právech zasáhnout, neboť podle obsahu spisu (podle dokumentů získaných na místních šetřeních) bylo místní šetření zaměřeno výlučně k ucelenému nákladnímu vlaku „Italia Express“. Veškeré podklady, které žalovaný při místních šetřeních opatřil, se tedy vztahují právě k tomuto ucelenému nákladnímu vlaku. Ostatně ani žalobce neuvádí, že by si žalovaný při místních šetření opatřoval i jiné podklady.

Podstatné tedy je, že nesprávně široké vymezení v rámci pověření, jež rozšiřovalo jasně a srozumitelně vymezený rozsah (předmět šetření) opírající se o předchozí podezření použitím slova „zejména“ se neprojevovalo v nesprávnosti (v šíři) samotného místního šetření. Rozsah místních šetření tudíž nepřesáhl rozsah podezření odůvodněný konkrétními předchozími zjištěními žalovaného. Přestože rozsah šetření, jenž by mohl vyplývat z nesprávně použitého slova „zejména“ v obou pověřeních, rozsah odpovídající předchozím podezřením žalovaného překračuje, nepřesáhlo-li jej samotné místní šetření, pak místní šetření nelze pokládat za zakázaný „lov informací“ (za nepřípustnou „rybářskou výpravu“). Použití slova „zejména“ v pověřeních tedy za tohoto skutkového stavu nezákonnost místních šetření nezpůsobuje.

Zdejší soud rovněž nesouhlasí se žalobcem, že by pověření měla obsahovat údaje o tom, jaké měl žalovaný poznatky či indicie, že se žalobce dopustil protisoutěžního jednání. Podle zdejšího soudu postačovalo, plynuly-li tyto skutečnosti a předběžné poznatky ze spisu a jednalo-li se o skutečnosti a poznatky dostatečně konkrétní. Konkrétní důkazy mohly být totiž po právu opatřovány až při (nebo po) místním šetření v rámci správního řízení. V tomto ohledu tedy předmětná místní šetření, pokud jde o otázku jejich vhodnosti, podle zdejšího soudu testu vyhověla.

Zdejší soud nesouhlasí se žalobcem ani v tom, že by žalovaný pochybil, pokud pověření neobsahuje předpoklady a domněnky, které žalovaný hodlá ověřit, ani vysvětlení, jakým způsobem měl být domnělý delikt spáchán. Vyjma nesprávného použití slova „zejména“ (jehož použití se však nakonec při samotných místních šetřeních neuplatnilo) obsahuje pověření dostatečný popis konkrétního protisoutěžního jednání, kterého se měl žalobce spolu s dalšími účastníky správního řízení dopustit (*„jednání ve vzájemné shodě a/nebo dohodě účastníků správního řízení, případně s dalšími soutěžiteli, spočívající v rozdělení trhu, zákazníků, a zakázek na přepravu zboží, v cenové koordinaci a ve výměně citlivých informací, při poskytování*

přepravních a zasilatelských služeb ucelenými nákladními vlaky, zejména v rámci projektu uceleného nákladního vlaku „Italia Express“...), a je tedy zřejmé, že právě předpoklad spáchání tohoto skutku mělo místní šetření potvrdit (nebo naopak vyvrátit).

Pokud jde o konkrétní způsob, jakým měl být delikt spáchán, tak právě ten je zpravidla předmětem daného správního řízení a stěžlí lze po žalovaném oprávněně požadovat, aby na počátku správního řízení delikt precizoval i přesným popisem způsobu, jakým byl spáchán. Z obou pověření je přitom zřejmý i účel místního šetření, který je tam v dostatečné míře popsán (prověření obchodních záznamů a zajištění podkladů k vymezenému předmětu správního řízení).

Pokud jde o žalobní argumentaci týkající se absence geografického a časového vymezení, tak ani tu zdejší soud důvodnou neshledal. Za shora popsaných skutkových okolností, kdy se veškerý postup žalovaného týkal projektu uceleného nákladního vlaku „Italia Express“, nebylo třeba časový a geografický rozsah v pověření vymezovat, neboť obojí bylo určeno právě projektem uceleného nákladního vlaku „Italia Express“.

Z uvedeného tak zdejšímu soudu plyne, že listiny zajištěné podle protokolů při místních šetřeních u žalobce nevybočují z podezření, k jehož cílenému prověření místní šetření směřovalo (tím bylo jednání účastníků řízení ve vzájemné shodě v rámci projektu uceleného nákladního vlaku „Italia Express“), a rámec plynoucí z indicií ze spisu z období před uskutečněním místních šetření nepřesahují ani věcně, ani časově; o žádný předem neomezený „lov informací“ se ze strany žalovaného tudíž nejednalo. I z tohoto pohledu tedy obě místní šetření podle zdejšího soudu vyhověla nejen v testu vhodnosti, nýbrž i v testu rozsahu.

Dovolává-li se žalobce rozsudku Nejvyššího soudu Slovenské republiky, nejedná se – bez ohledu na skutkové detaily – o rozsudek pro zdejší soud jakkoli závazný. Pokud jde o judikaturu unijní (evropskou), na kterou žalobce odkazuje, tak jejím pohledem postup žalovaného podle zdejšího soudu ob stojí.

Zdejší soud nesouhlasí ani s tím, že by žalobce nemohl žalovanému poskytnout požadovanou součinnost a nemohl by se účinně bránit. Týkal-li se veškerý postup žalovaného projektu uceleného nákladního vlaku „Italia Express“, čehož si žalobce musel být vědom, neboť i přes použití slova „zejména“ to plyne jak ze zahájení správního řízení, tak z pověření a rovněž ze samotných místních šetření, při nichž žalovaný opatřoval podklady právě k tomuto projektu, pak žalobce mohl svoji aktivitu ve smyslu součinnosti i procesní obrany směřovat právě k tomuto projektu. Nad rámec projektu uceleného nákladního vlaku „Italia Express“ žalovaný po žalobci žádnou součinnost nepožadoval a nad rámec projektu uceleného nákladního vlaku „Italia Express“ není ze strany žalobce ani žádná procesní obrana třeba. Žalobcovo právo na spravedlivý proces tak nebylo nijak dotčeno.

Zdejší soud tedy uzavírá, že místní šetření obstála, pokud šlo o otázku jejich vhodnosti, neboť žalovaný před zahájením místních šetření disponoval konkrétními podklady, které nasvědčovaly konkrétnímu typu podezření z koordinace chování na

trhu mj. ve vztahu k žalobci a umožňovaly identifikovat nosné právní důvody vedoucí žalovaného k uskutečnění místních šetření; spis tedy obsahoval věrohodné skutečnosti, na nichž se zakládaly domněnky žalovaného o protisoutěžním jednání a z nichž plyne věcné vymezení okruhu konkrétních listin, na jejichž zajištění se mělo místní šetření zaměřit. Rovněž ve vztahu k rozsahu místního šetření nelze žalovanému ničeho vytknout. Místní šetření nepřesáhla rámec věcného vymezení okruhu konkrétních listin, na jejichž zajištění se mělo místní šetření zaměřit. Pokud jde o délku místního šetření, pak místní šetření proběhla podle protokolů jeden den v délce jednotek hodin. Proto ani délkou šetření nemůže jít o exces; žalobce ostatně proti samotné délce šetření ani před žalovaným, ani před zdejší soudem neargumentoval.

Žaloba je tudíž nedůvodná a zdejší soud ji podle § 87 odst. 3 s.ř.s. bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží; to náleží žalovanému. Tomu však žádné náklady přesahující jeho běžné náklady úřední činnosti nevznikly, navíc jejich náhradu žalovaný ani nepožadoval, a proto soud rozhodl tak, že žalovanému, byť procesně úspěšnému, se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej

zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 23. března 2017

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu